

Universitätsbibliothek Paderborn

**Replica. Oder. Beweiszliche Ableinung der Nichtwerdigen
Defension Schrifft/ wegen der schlimmen Luegen
Reuocation Praedigt/ mit welcher die Wittenbergische
Theologi sampt jhrem fantastischen Raben ...**

Leucht, Valentin

[Frankfurt am Main], 1602

In Vvittenbergenses Ministros.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32863

IN VVITTENBER. GENSES MINISTROS.

*Qui Germanicæ GODEFRIDI RABI Apo-
logia prefationem iteratò prefixerunt.*

Vod mendacia spargitis, MINISTRI,
Crassa, quæ placeant rudi popello,
Quod conuitia iungitis procaces,
Vestram ignominiam, ut dolis tegatis;
Hoc probè efficitis probi MINISTRI.
Sola hæc Hæreticos tuentur arma,
Hæc sunt munia vera PRÆDICANTVM.
Qui si dicere vera somniarent,
Si mendacia, vel dolos relinquant;
Cessent protinus esse PRÆDICANTES.

AD ABRAH. MEZENERVM COPROLOGVM.
*sordidissimum impura Lutheranorum Theo-
logia studiosum, qui eidem Apologia Metamorphosis for-
dibus plenissimam subiunxit.*

Vox verissima, MEZENERE: Quicquid
Volunt corde homines, loquuntur ore,
Produnt verba, animi intimos recessus,
Prodis mentis item tuæ, recessus,
Et quæs-

In Mezenerum Coprologum.

Et quēis sordibus inquināre totus,
Iisdem sordibus infici papyrus;
Vt si te haud pudeat loqui hæc pudenda;
Legisse at pudeat viros honestos,
Plenis scommata deuoluta plaustris,

Et te Thæologum tamen fatēris
Cum sis Coprologus magis vocandus,
Credo at Thæologus vidēris esse,
Inter Thæologos Lutherianos,
Qui esse Thæologi sibi videntur.
Si sint persimiles suo LUTHERO
Qui stercus, crepitus, natesque iactat.
Aut si fœdus est quid his vel istis.

Si hi sunt Thæologi Lutheriani,
Verè es Thæologus Lutherianus:
Atque in hoc studio probè institutus,
Breui pro Studio eris Magister.
O dignissime sordium Professor,

In impuritatem eiusdem Mezeneri conuenit
carmen A. F. olim editum.

DVm stomachans loqueris, merda est tibi semper
Merda sit ac vtinam semper in ore tuo! (in ore,
Os, ea si loquitur, quibus & cor abundat (vt author
Certus ait) cor erit quanta latrina, tuum?

T 2

A.D.

In Mezenerum Coprologum.

AD EVNDEM

De Parodica Metamorphoseos Inuersione.

ME ZENERE, tuos, tibi remitto

Versus illepidos, & inficetos,

Plenos sordis & inficetiarum;

Sed coruo tamen hoc olente dignos,

In queis si quid erit minus decorum,

Si quid sordidulum, vel inquinatum,

Hoc adscribe tibi, tuoque Coruo,

Vestrīs sordibus inquinata charta est.

Nam versus, ego dum tuos reuerto,

Non nihilque iuuat ~~ταρσοδιάλειτην~~,

Per vestigia me trahis sequentem,

Vt tam crassa tibi ferè remittam,

Quam tu fœda prior typo extudisti.

Quare hos Versiculos, tibi recusos

Limatosque iterum, vt tuos resumes;

Triuisti ipse tibi, tibi exedendum est.

Vt tute ampiruas, redandruandum.

M E T A M O R P H O S I S M I R A

Monachi in Veneris aueni transformati, qui plu-
maturpi vita turpior, Synagogæ Lutherana, eiusque alam-
norum mores adumbrat.

NOn vester speciem C O R V U S mentitur oloris,

Ille palam Scortum turpe cadauer amat.

Pfui!

Metamorphosis Coruina.

Psiū: nocet hic fœtor, suaves incendite odores,
Ne quoque leucoreæ fortè fugentur apes.
Antitheton gratum, ROMANA apotheca ministrat,
Dum mentem, & castum corpus habere docet.
SAXONIÆ sed LVSTRÆ petant, quos GALIICÆ fœdè
Inquinat incestos, corripuitque lues.
Hic, ubi PENELOPES SPONSI, VENERIQUE dicati,
Fulmine terrificant agmina PONTIFICIS.
Dic mihi CORVE tamen (non vis audire Columba)
Quid precij infamis dattua SPONSATIBI?
INFERNUM dicis, nec merx indigna pudore,
Extra ARCAM Scortum turpe cadauer amat.
Oscula quid mirum si Scorti in podice figis,
Qui sacros horres PAPÆ adiisse pedes?
Sed seu PONTIFICEM CANIS oderis: altera Vacca,
Siue nates lambas, ORCVS vtrumque probat.
CORVE (sed hañc turpem mentem deponito) faxis
Certior ut fiam, quærere pauca libet.
Somnia LUTHERI tantum potuere? MEVS GREX
Gaudebit STERCVS vel coluisse meum.

Prophecy Lutheri.

Meine Mist soll angebettet und für Bisam
gehalten werden.

Tischrede
fol. 471.b.

LUTHERI, at placuit MAGNUM colere EXCREMEN-
Ne MAGNUM, castus, PONTIFICEM coleres. (TVM;
INSANVM ERGO CAPVT, VECORS, ACHERONTE VO-
Flagitijs & sceleris fax VVitteberga fouet. CATVM,
T 3 Desino.

Metamorphosis Coruina.

Desino. De nostro quæsitus carmine dicas;
METZNERVS VATES HELLEBORO indiguit.

In eandem RABI Metamorphosin.

Coruum & quasse refert, puras sine labe Colum.
Fabula: peccato sed niger ille suo est. (ba)
Hec finxere olim Veteres, nos facta videmus
Portenta: accepit fabula prisca fidem.
Aspicgas Rabum hunc. se iunxerat ille Columbis,
Vt Pius, & Simplex Numina sacra colat.
Quis non dixisset puram sine labe Columbam?
Sed niger intacto cum grege coruus erat.
Ergo licet Superis adstrictus, vincula rupit.
Omnia: peccato fit niger ipse suo.
Connubij sacras incestat Apostata tadas.
Et tegit has fordes nomine Coniugij.
Quid precer huic Sponso? furua tibi pronupsa no-
Sponsa sit; in stygioste trahat illa lacus. (ctis)
Vt quoniam niueas liquisti sponte columbas,
Nolentem Corui te stigi Exoculent.

Omnia subiiciuntur censuræ non sanctæ
Saxonicae Ecclesiæ.

F I N I S.